

Călin

De treci codri de aramă,
de departe vezi albind
Șauzi mîndra glăsuire
a pădurii de argint.

Lasă-ți lumea

Vin' cu mine, rătăcește
Pe cărări cu cotituri
Unde noaptea se trezește
Glasul vechilor păduri.

Cărări eminesciene, 55 x 80, carton tempera, 1994

Făt-Frumos din lei

Pe cărări pierdute-n vale
Merge-n codri fără de capăt (...)

Sarmis

Mijeste orizontul cu raze depărtate.
Dar marea-n mii de valuri a ei singurătate

Spre zarea-i luminoasă pornește să-și urnească
Eterna-i neodihnă cu liniștea cerească.

Auzi prin stropi de ploaie, 55 x 75, carton ulei, 1996

Sonete
I [Afară-i toamnă]

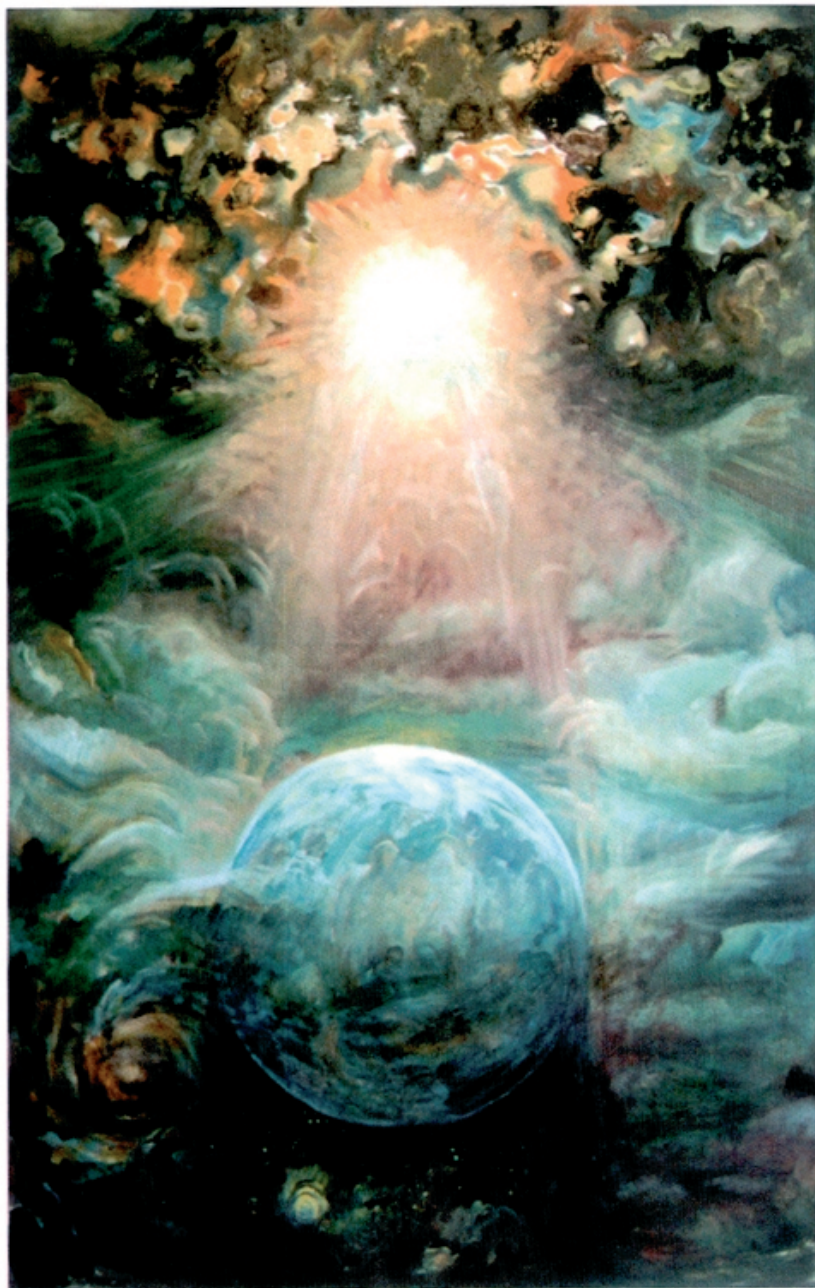
Afară-i toamnă, frunză-mprăștiată.
Dar vântul zvârle-n geamuri grele picuri. (...)

O, mamă...

Se scutură salcîmii de toamnă și de vînt. (...)

De ce nu-mi vii

Tîrzie toamnă e acum.
Se scutur frunzele pe drum.
Și lanurile sunt pustii...
De ce nu-mi vii, de ce nu-mi vii?

Regretul civilizației - diptic, 90 x 140, pinză ulei, 1996

Andrei Mureșanu

O! De-aș vedea furtuna că stelele desprinde.
Pe cer talazuri mîndre înalță și întinde.
Și nouri ca sloiuri de gheață aruncate.
Sfărîmîndu-se de-a sferei castele înstelate –
Cerul din rădăcină 'nălțîndu-se decade.
Tîrînd cu sine timpul cu mîile-i decade.
Senmormîntează-n chaos întins fără de fine.
Zburînd în negre și stîrse surpatele lumine.

Povestea magului călător în stele

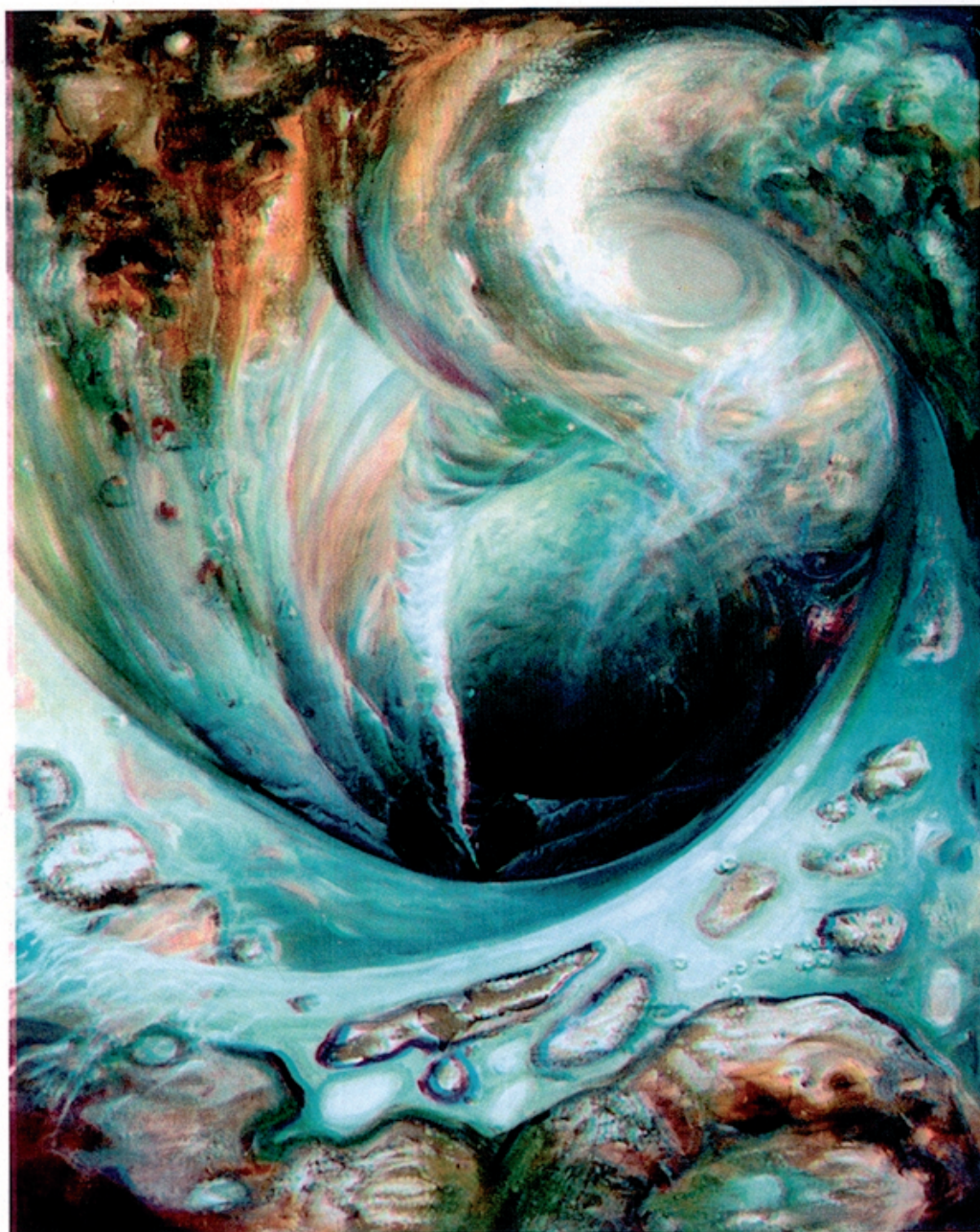
Furtuna la caruri lungi fulgere-nhamă
Și mîră cu glasul de tunet adine. (...)
Prin nouri cad stele și'n abis se sting.

De ce să mori tu?

... înger ești din paradis...
Privind lumea cea profană cum se pierde în abis.

Viața mea fu ziua

Și două stele negre luciră-n negru foc
Pe cerul vieții mele: – iar geniul – noroc
Mă lasă-n lume singur, dispore în abis
De nou și de vis.

În abis, 80 x 1000, pînă ulei, 1996